

כל המנחות באות מצה פרק חמישי מנחות נו.

מסורת הש"ס

(א) (לעיל ז') לקמן נט. מנחצין
(ב) ונחש חמה. (ג) ק"ל כ"ז
ספיקא דמאן דאמר דאין שני
לפני ע"ה. (ד) חספספא נטרות
מ"ל ז' נטרות ז' ז' ז' ז'
מ"ל ז' ליתן לזוטר קרנא קרנא
מחבא ונחלא ולעשר ז' ז' ז'
(ה) ויקרא (ו) ד' חמין. ז'
(ז) ונחלא ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
(ח) ז' ז' חמין חמין חמין.
(ט) ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
ספיקא דמאן דאמר דאין שני
לפני ע"ה. (י) ז' ז' ז' ז' ז'
מ"ל ז' ליתן לזוטר קרנא קרנא
מחבא ונחלא ולעשר ז' ז' ז'
(יא) חספספא נטרות ז' ז' ז'
מ"ל ז' ליתן לזוטר קרנא קרנא
מחבא ונחלא ולעשר ז' ז' ז'

מוסף רש"י

[illegible]

יבין גרשום

הינה לר' יהודה דקא דמכרי
לשערי נחשויל לסמכיה וסמעיט
לדיה מצמון מאותו. אלא
לר' שמעון דמכרי שערי
גזי לסמכיה ואינוה בעו
סמון דראמר זה בנה אב
אותו למעטי מאי. אי' מר
והטרא לר' יהודה נמי אחתי
למאי איצטרך למעטי צמון
סמכיה איתעביט דהיה אמנה
לסמכיה דאיתעביט איתרבי צמון

[illegible]

במקום שעושין בו מום ובלבד שלא ישחוט ^{טו}[על און

נפאח לוקה שתיים. פירש בקונטרס דאפייה גמר עריכה היא ופ
הוא הא לערך חזריה ואפאה הוא אכתי מעשה יחידי

עריכה מופענת עשושה האופה בצורת אפייה ואינה גמר עריכה
עריכה אלף אחת ומתני דערך הוה ואפה הוה כלומר עשושה גמר
העריכה אלף אחת בערך חמיו עריכה אלפילו עריכה דנדידי אפייה דהש
ל"ה" דהנס נקט לא דערך חמיו כ"י דהכי הוה ליה למימר דהש
אפי נשמה על אורו בזה. פירש בקונטרס רבי שמעון לטעמיה דלחמ
ועליו וקשיא דתנן במסכת בכורות דפי' כל פסולי המוקדשין (דף ג:) ב'י
ויבדלם שלא יעשה לו מום ואם עשה בו מום היה זה לא יטחמו עליו ר"י
ומסקינן פה הוה סוגיה ואור רב יהודה דאמר שמואל הלכה כר' שמעון
דדבר שחזקו מתוך אלף יהיה כר' שמעון דרביהא אלמלא לא שחזקו

לרבות שְׁעֵיר עֶזְרָת כּוֹבְבִים לְמִיבָה. מִמָּה מִיּוֹק לֵיה מְלִיקוּס לִפְר הַעֵלֶס דָּנָר שֶׁל צִיּוֹר כְּדֹאמְרִי בִּפְרָק כ"ט (וְנָחִיס דָּף מֵא). הַחֶטֶאֱת אֵלֹו שְׁעִיר עֶזְרָת כּוֹבְבִים וְהַסֵּס מוֹכֵחַ לְדַלְרִי שֶׁמֶעַן נָמִי אֲחִמֹו וְי"ל הִדְבָּהּ הִיקְשָׁא לְיִמָּא אֲלֵה לְנִי הוּאֵה דְּוֹקֵא אִי נָמִי מִהִיקְשָׁא לֹא הוּא יִדְעִין מִשּׁוֹס דְּכִסִּי ב"ה הִי וְהוּא מוֹקִמֵן לְמַעֲטֵי שְׁעִיר עֶזְרָת כּוֹבְבִים וְכִי מוֹכֵחַ לְקִמֵן פֶּרֶק שְׁמִי מְדוּת (דָּף כג:). לר' שֶׁמֶעַן מֵאִי אִיבָה לְמִיבָה. לְמַעֲטֵי שְׁעִיר עֶזְרָת כּוֹבְבִים לֹא מִסְתַּבֵּר לֹאקוּמִי כִיּוֹן שֶׁנֶּסֶךְ כֶּסֶף מְטָאֹת דְּעִלְמֵה: **אֵלֵא** שְׁעָה מְדוּרָת אֵא יִפְעִין. וְהֵא דְּמִיבְעִילָן אִין כְּפִיק מְסִדְרִין (דָּף טו:). שׁוֹר טוֹי כְּכִמָּה מִי מִגְרַעִין שְׁעָה מְדוּרָת אִין לֹא הַסֵּס גְּלִיזִי מִלְחָמָה בְּעִלְמֵה הוּא לֵ: **אֵלֵא**

השוחט עומד בצפון
דלתא רבי אחיה
דרך המזבח צפונה מה
קבל שעומד בצפון
י בדרום וקבל בצפון
ל אותו אותו בצפון
ות עומד בצפון אלא
בצפון סלקא דעתך
צאן ומה בן צאן
עצו בן צפון בן עוף
שנקבל לו צפון מה
בלי אלא אותו בצפון
מדר"א בן יעקב נפקא
יעקב אומר יכול יהא
הוא ומה עולה שלא
קבע לה צפון פסח
אינו צו שקבע לו
כליל מחטאת י מה
על חיובי כריתות
קדשי קדשים מכולהו
לא לעולם כדקאמרין
השוחט בצפון ודקא
נפקא דר' אחיה לאו
הוא דאחא אלא הכי
בצפון אבל מקבל
הוא נפקא לקח ולקח
ב על לישתה ועל
אמר רב פפא אפאה
עריכתה ואחת על
אפייה מיוחדת שהיא
ליה בפני עצמה לא
אפה הוא הא דרעיר
י"ת"ר כבור שאחזו
הדם במקום שאין
את הדם במקום
מ"מ וחכ"א יקין אף
מוס"ר ר"ש אומר
אף

והאמרת מעשה יחיד ותימה מאי קאמיש הא דנזק הוא ואפלה
אלא לא הו' דליכא עריבה צהדה והלאה לפשע דחייב שמים משום
ד' ממעשה יחיד' דמשמע שאין מלאכה אחרת עמה ואין חייבין
לה שבעה האפסיה והא דקרי' לה מעשה יחיד' משמע דלא מייחבי
לה ליכא שום עשייה צדדי אפסיה אללא מעשה יחיד' הוא וקלט קאמי
עבד גמר עריבה הא דלא עבד גמר עריבה: **ר"ב** שפעין אומר
כבר שאין מתכוין מותר וזה לא נחזקין להטיל בו מום על מנת לשחוט
שאלוהו דם אפי' מת אין מקיין לו כס דברי רבי יהודה וחס"א יקח
מעטין אומר יקח א"ע שעושה בו מום ומיימי צנא' כרייתא דשעתין
הי' ר' שמעון אילימא ר' שמואל דמתני' עד השתא לא שמעין שמואל
שמעון כגרייתא מטעם דר' שמעון מתכוין אללא אפי' כגרייתא נמי שרי
ותדע

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

כב א מ"י פ"ח מהל' פסוק"ת
הלכה ט:
כג ב מ"י שם הלכה ח:
ג ד מ"י פ"ב מהלכות חטאת
הלכה טו וע"י כ"ח ולח"ת:
כד ד מ"י פ"ב מהלכות נטירות
הלכה יב:

תורה אור השלם

.. ושחט אתו על ירך המזבח
צמנה לפני יי וחרקו בני אהרן
הכהנים את דמו על המזבח
סביב: ויקרא א יא

שיטה מקובצת

[illegible]

שפניג'על דרײַם במחזר להטיל
בעלעל מױס וואָט אַן חשׁבׁת
אױסאָי אקמיר רבױן ובלבד שלא
ישחטױ כײן רבעל מױס חשׁבׁת
לײה זײל מסױם זײנו דאָט לײה
חזקױע זײ חקױם מױס עביר אױס
אדאָר להטיל עזױ וסמױה מחזר
להטיל בױ מױס כײן דהשחא
מײדא לאו ראױ להקרבא
אדאָר תמױם לרצױן קײנא בױד
וספולחנא דרײַש ורובנן בױכױ
אדאָר דהתמױם כסרי ובלבד שלא
ישחטױ זױגערין דלמא אױ
להטיל אַ בלל אדמױס דרױבול

דמעות: יא' דבכלל חטאת: שער נשיא [לא ילסין] הילכך אב בצמק ולא אצטרף קמעות בני אהרן מצות הכהנה מקבלת: ק: קדים. והשאת דאיתא: ושהט דסמך ליה קאי דכתיב: נמי ערכו הילכך ליבא לחיובי: יצינו מן כדנתן קר חמירא ואפא היינו אזנו: כן מוס דאחאי ואפא רשיי כובחם ורף מח ע"כ:

מ. נראה ד"ל דילמא אמי להבחי בבביר שאלו דם במוהם שיכול להתרחשות בו וצבדיג אחרי רבנו בו: